

JOS PAUWELS

IK WIST

HET!

Gebruik je
intuïtie voor een
beter leven

BORGERHOFF
& LAMBERIGTS

INHOUD

Over intuïtie: een gesprek met mijn dochter	5	Deel 3: SLIMME INTUÏTIE BLOEIT ALLEEN OP EEN ZUIVERE BODEM	93
Deel 1: ZIEN, HOREN EN... OVER SCHERP INTUÏTIEF WAARNEMEN	15	3.1 Ik maak me klaar om slimme intuïtieve stroom toe te laten	95
1.1 Ik leer open en vrij waar te nemen	17	3.2 Focussen of stempels aanpakken via de felt sense	96
1.2 Horen, zien, voelen en intuïtief weten	18	3.3 Maar jij bent toch helemaal niet intuïtief!	102
1.3 Waarnemen met de uil van Plato	20	3.4 De intuïtieve gave	106
1.4 Gegrond en zonder bril: informatie interpreteren achter de eerste waarneming	26	3.5 Mijn intuïtieve zelfbeeld	111
1.5 Mijn intuïtie en de collectief onbewuste herinneringen	33	3.6 Wat is van mij en wat niet: van mee-voelen naar meer-voelen	117
1.6 De innerlijke ruimte gronden	37	3.7 Over hangende emoties en voetbalkreten en de liefde	124
1.7 De zintuiglijke orde in de innerlijke waarneming eren	41	3.8 Intuïtieve wetten in een sociaal systeem	129
1.8 Van synesthesie tot 'intuïtief weten'	47	Deel 4: HET ONTSTAAN VAN INTUÏTIEVE INTELLIGENTIE	139
1.9 Welkom in de ruimte van het 'niet-weten'	50	4.1 Het creatieveld: de expliciete vorm en het supramentale veld	141
Deel 2: OVER DOMME EN SLIMME INTUÏTIE	53	4.2 Over intuïtie en de kwantumcomputer	148
2.1 Ik herken domme en slimme intuïtie	55	4.3 De dualiteit van yin en yang	151
2.2 De onzichtbare gorilla	57	4.4 Van domme naar slimme intuïtie: systeem-3-denken	157
2.3 Een oud mentaal model spreekt de waarheid niet (meer)	61	4.5 Crashende hersenen of systeem-3-denken	161
2.4 De blinde rationalist	66	4.6 Het belang van flow	171
2.5 Enkele denkfouten die leiden tot domme intuïtie	70	Deel 5: SLIMME INTUÏTIE ONTWIKKELEN	177
2.6 Engel of duivel, een eerlijk oordeel	75	5.1 Druk, druk, druk... en de meditatie	179
2.7 Twee denksystemen in conflict: over instinct en intellect	78	5.2 Toekomen: over gronden	186
2.8 De berekende gok van de dokter	81	5.3 Je midden innemen: over centreren	195
2.9 Een gevoelig samenspel van emotie, gedachte en lichaam	84	5.4 De compassie van het hart	202
2.10 Boodschappen van het meevoelen	89	5.5 To be or not to be: het positiespel	208
		5.6 Over grofstoffelijk en subtiel waarnemen	215
		5.7 Ik neem slim intuïtief waar	219
		5.8 Drie breinen en het alles-klopt-gevoel	225
		5.9 De ervaring van het supramentale bewustzijn	232
		5.10 Fases in het leren slim intuïtief worden	238
		5.11 Alleen leren of lessen intuïtieve ontwikkeling volgen	241
		Deel 6: LEVEN IN EEN SLIM INTUÏTIEVE WERELD	245
		6.1 De nieuwe intuïtieve mens in de wereld	247
		Bibliografie	253

Over intuïtie: een gesprek met mijn dochter

Een late zonnige herfstdag. Op de markt vonden we die ochtend in elk kraam precies wat we nodig hadden om lekker te koken. Dat hebben we dan ook gedaan, samen met zijn vieren. Verse, voedzame, lekkere en eerlijke eetwaren met fris water en een lekker glas bourgogne. Een ‘juiste dingen’-weekend, zo noemen wij dat. Ik zit met mijn oudste dochter in de zetel. We zitten wat te lezen. Ik denk aan de voorbije dag. Een heerlijke dag en een uitstekend moment voor diepere filosofische gesprekken. Plots kijkt mijn dochter naar mij. Alsof ze mijn gedachte oppikt. Ze zoekt mijn ogen en als ze zeker weet dat ik luister en ruimte heb in mijn hoofd start ze het gesprek.

Ze vraagt: ‘Papa, mijn juf zei gisteren dat ik een uitstekende intuïtie heb. **Maar wat is dat precies “intuïtie”?**’

Papa: ‘Hoe komt het dat jouw juf dat over jou zei, dochter? Wat had je gezegd of gedaan?’

Dochter: ‘Er zijn een paar gekke dingen na elkaar gebeurd. De juf zei: “Er komt een jonge nieuwe leraar, iemand die pas afgestudeerd is. Zoals jullie weten, zal ik na de herfstvakantie enkele maanden afwezig zijn omdat ik een kleine operatie moet ondergaan. Die meester zal mij de volgende maanden vervangen en komt nu kijken en meevolgen, zodat hij jullie en de klas leert kennen. Hij is een slimme en lieve meester, maar heeft nog niet veel ervaring. Zullen we hem goed ontvangen en

samen ‘Welkom meester!’ zeggen?” Wij antwoordden natuurlijk allemaal ja. En toen kwam de jonge leraar binnen, een knappe jongen. Iedereen riep: “Welkom meester” en toen klonk alleen nog mijn stem: “... meester Steve!” Akelig was dat. Iedereen keek naar mij. De juf vroeg: “Ken je de meester?” Ik schudde van nee en de meester ook.’

Papa: ‘Maar hoe kende je dan de naam van die leraar, hoe wist je dat hij Steve heette?’

Dochter: ‘Dat was simpel, papa. Zijn naam stond op zijn boekentas. Ik had dat gewoon opgemerkt en in mijn enthousiasme gereageerd! Maar iedereen keek zo vreemd naar mij, alsof ik een raar en speciaal kind was, en ook de juf en de meester. En snel daarna gebeurde er nog zoiets. De juf vroeg: “Waarover gaan we het volgende week hebben? Wat denken jullie?” Ik was eerst aan de beurt en antwoordde snel en zonder veel nadenken: “Over de doden en Halloween.” De juf keek weer zo vreemd naar mij. Ze zei: “Hoe weet je dat zo snel?” maar wachtte zelfs niet op het antwoord. Maar papa, het is toch simpel en logisch? We hebben het op school altijd over wat er de komende weken actueel wordt. Het is bijna herfstvakantie, 1 en 2 november zijn de dagen van de doden en van Halloween. Het is toch logisch dat we het daarover zouden hebben.’

Papa: ‘Ja kind. Dat is logisch en een zich herhalend patroon dat je goed herkende. Je hebt zelf al een vaardigheid aangehaald die de basis-elementen van intuïtie inhoudt: **subtiel, helder en scherp waarnemen**. Je weet nog hoe we vorig weekend samen naar een reportage over de dag der doden in Mexico keken. Herinner je je nog die lachende skeletten en kleurige schedels, mensen als skelet verkleed in die grote parades? Die beelden hebben jouw nieuwsgierigheid naar de dood versterkt. Misschien kan je voor je juf bij haar laatste lesdag volgende vrijdag een schedel van suiker geven, of we bakken een pan de muerto, een dodenbrood met een bovenkant die op botten lijkt, zoals in Mexico.’

Dochter: ‘Dat lijkt me geen goed idee, papa. De juf is echt angstig voor haar operatie en ik denk ook voor de dood. Terwijl ze herhaalde dat ze naar het ziekenhuis moest, sloeg ze haar ogen neer. Haar stem trilde en ze sprak plots trager, stiller en onduidelijker. Terwijl ik naar haar keek en luisterde, voelde ik verdriet opwellen in mijn buik. Ik voelde de angst van mijn juf in mijn buik. Nee, het was duidelijk niet mijn gevoel. Ik had zo kunnen huilen, maar het waren niet mijn tranen. Het was een bal vol gevoelens die in mij ontplofte. Ik werd bang in haar plaats. Gelukkig konden we buiten gaan spelen. Ik heb nog even naar haar gekeken toen we terug binnenkwamen in de klas. Ze was rustiger, maar de angst was nog in haar buik en sprak uit haar ogen. Maar ik kon het loslaten. Het waren de gevoelens van de juf, en ik ben maar een leerling, een kind. Ik moet toch niets doen met het gevoel van de juf?’

Papa: ‘Dat is heel juist, kind. Je hebt dat waarschijnlijk zeer goed aangevoeld en hebt uitstekend gehandeld. Voel je dat nu nog als je eraan denkt?’

Dochter: ‘Nee papa, ik heb wel medelijden met haar, maar ik voel haar angst niet meer.’

Papa: ‘Heel juist en verstandig. Ervaar je vaker in jezelf wat anderen meemaken of was dat voor het eerst?’

Dochter: ‘Ik had het nog nooit zo sterk gevoeld. Het was zo duidelijk dat het niet mijn gevoel was, maar dat ik het gevoel van mijn juf overnam. Of toch wel, één keer was het ook zo sterk. Toen ben ik mee beginnen te huilen met Jenny. Ze vertelde hoe haar oma in quarantaine zat in het rusthuis met andere zieke oma’s en opa’s en hoe ze niet meer bij haar op bezoek kon, niet met haar kon praten of lachen. Ze was zo verdrietig toen ze het vertelde en bij dat verdriet was ze zo bang dat haar oma ook ziek zou worden of zou sterven. Akelig gewoon. Toen zijn we gewoon samen beginnen te huilen, omdat ik ook aan mijn oma’s dacht. Het was zo sterk dat ik dat niet kon tegenhouden.’

Papa: ‘Dat noemen ze empathie. Je kan dat ook bij positieve ervaringen meemaken, bijvoorbeeld de spanning en de blijdschap meevoelen van je zus die een loopwedstrijd wint. **Diepe gevoeligheid en emotionele intelligentie** is een tweede belangrijke basisvaardigheid bij intuïtie. Wie goed kan meevoelen en neutraal kan blijven, ervaart, hoort en ziet meer dan de ander vertelt.’

Dochter: ‘Ja, dat is waar papa. Ik voel het als jij of mama wat ruzie hebben gemaakt. Als ik even oplet, merk ik dat je een leugentje om bestwil vertelt. Ik voel in mij dat er iets niet klopt als mijn vriendinnen een verhaal verzinnen. En toch let ik daar dikwijls niet op en kunnen ze mij van alles wijsmaken.’

Papa: ‘Elke ouder die ervaring heeft met invoelen, “weet” of zijn kind liegt of de waarheid spreekt. Iedere ouder die kan invoelen, merkt dat er iets gaande is met zijn kind. Wie zijn intuïtieve empathie oefent, ruikt onraad als er geroddeld wordt. Er zit zoveel “niet-bewuste” of “onbewuste” wijsheid in je. Je intuïtieve voelsprietten zorgen ervoor dat die aan de oppervlakte kan komen. Maar daarvoor moet je je zuiveren van je eigen emoties, verlangens en overtuigingen.’

Dochter: ‘Zijn dat die voelsprietten die ervoor zorgen dat ik, als ik de straat over wil steken, links en rechts en links kijk en als er niets aankomt en ik wil oversteken, toch voel dat ik de straat niet op mag en nog eens wil kijken?’

Papa: ‘Dat is maar een klein stukje daarvan. **Je hersenen bestaan uit verschillende delen met elk een eigen functie en rol.** In jouw voorbeeld heb je het over het instinctieve deel. Je voelt het dreigende gevaar. Die instincten komen uit het meest primitieve deel van je hersenen, dat we het reptielenbrein noemen en dat werkt als een gevarenscanner. Dat brein detecteert gevaar en voorkomt dat we uitsterven. Het werkt soms heel raar. Ik wandelde ooit een bos in en voelde dat ik daar niet moest zijn. Ik volgde mijn impuls. De volgende dag las

ik in de krant dat er iemand in dat bos vermoord was. Ik rilde en was blij dat ik mijn impuls had gevolgd, want het is moeilijk om onderscheid te maken tussen een echte instinctieve impuls en de emoties en inbeeldingen die kunnen ontstaan bij het lezen of bekijken van een detective, moordverhaal of spannende thriller. Dat is een van de lastige kwesties bij intuïtie. Wat komt waarachtig uit het diepste onbewuste en wat is ingebeeld? Het intuïtieve aanvoelen of ervaren wordt vaak verward met emoties die in je lichaam voelbaar zijn of reactie veroorzaken. Ook een emotie kan plots voelbaar opduiken en afkomstig zijn uit vroegere ervaringen of verhalen. Je zogenaamde intuïtie is dan geen zuiver aanvoelen, maar een verwachting vanuit je emotie.’

Dochter: ‘Maar dat is heel verwarrend en moeilijk, papa.’

Papa: ‘Inderdaad, er zijn maar weinig mensen écht **getraind om hun intuïtieve impulsen te onderscheiden van gedachten en emoties, van wensen en verlangens.** Mensen doen dingen – tegen beter weten in – en als het fout loopt, zoeken ze de fout vaak bij een ander of bij een overheid. Denk maar aan een epidemie. De media melden dat er veel besmettingen zijn in een bepaalde regio waar mensen graag gaan skiën. Toch gaan ze skiën, toch zitten ze bij de après-ski in een overvolle Stube. Als ze ziek worden, vinden ze dat “de overheid” reizen had moeten verbieden. Maar ze hebben hun eigen instinctieve en intuïtieve impuls laten ondersneeuwen door hun verlangens en hang naar skivakantie en ontspanning. Op het ogenblik dat ons denken in contact komt met een bepaalde vorm van emotie of druk, is het snel geneigd om het intuïtieve “weten” uit te schakelen of te laten overrulen door verlangens. Dat is een van de eerste dingen die je moet leren als je je intuïtie wil aanscherpen, want dat onderscheid, evenals andere **intuïtieve vaardigheden zijn wel degelijk aan te leren en te ontwikkelen!**’

Dochter: ‘Je hebt het tot nu toe alleen gehad over de eigen intuïtie papa, het volgen van je intuïtieve “voelen”. Maar bestaat er ook zoiets als intuïtief voorspellen? Zijn tovenaars en magiërs intuïtief? Kan ook

ik aanvoelen hoe het morgen zal gaan, en overmorgen? Kan ik voorvoelen of iemand een goede man voor mij zou zijn? Kan ik voelen of mijn vriendinnen het echt menen als ze iets zeggen?’

Papa: ‘Als je verliefd bent, is het wel heel moeilijk om je eigen wensen en verlangens uit te schakelen. Daarom zeggen ze ook: “Liefde maakt blind.” Ook voor je eigen beste vrienden en vriendinnen is dat zo. Hoe beter je iemand kent, hoe meer gevoel je hebt voor iemand, hoe moeilijker om de eigen verwachtingen, verlangens en wensen niet mee te laten spelen. Zelfs voor Merlijn, toch een van onze grootste tovenaars, was dat moeilijk. In een van de oude legendes wordt de verliefde Merlijn in het legendarische woud Brocéliande in de val gelokt door “zijn” fee Viviane. Hij sterft in dat bos, of wordt – in een andere versie – door haar in een magische cirkel opgesloten en blijft vrijwillig bij haar, verblind door zijn liefde voor haar. Als hij niet zo verliefd was geweest, had hij wellicht zijn intuïtieve voorgevoelens gevolgd. Voorvoelen is al een gevorderde vorm van intuïtief weten. Ik noem het “intuïtieve intelligentie”. **Intuïtieve intelligentie vraagt een ruim intuïtief bewustzijn.** Daarvoor heb je een grote neutraliteit nodig. Een emotie kan door je gedachten opgewekt worden, terwijl intuïtie rechtstreeks binnenkomt. De filosoof Spinoza zegt dat intuïtie onmiddellijk inzicht geeft in de waarheid. Hij onderscheidt drie onderdelen van kennis: verbeelding, logisch denken en intuïtie. Verbeelding is een verwarde en onware vorm van kennis. Zij bestaat uit onzuivere waarnemingen die het best te omschrijven zijn als drogbeelden. Mijnheer Spinoza was niet zo emotioneel. Ik vermoed dat hij emoties bij de verbeelding zou plaatsen. Volgens hem toont intuïtie zich dus als rechtstreekse kennis. Zonder dat we echt veel nadenken borrelt iets op uit ons lichaam en brein. En als je – zoals bij het oversteken van de straat – met je gedachten je intuïtie weg zou rationaliseren en toch zou willen oversteken, blijft er twijfel en een knagend onrustig gevoel. Als het daarentegen om een emotie gaat, kan je die gedachte-impuls makkelijker wegrelativeren, want het is je gedachte die de emotie stuurt en verandert. Je intuïtie negeren verergert het gevoel. En dan kan je zeggen: “Zie je wel, ik wist het!”’

Dochter: ‘Maak dat eens wat duidelijker met een voorbeeld, papa. Zou ik examenvragen kunnen voorvoelen?’

Papa: ‘Pas als de juf de examenvragen maakt, komt de informatie helemaal vrij. Maar herinner je hoe je altijd al verschillende examenvragen kon voorspellen, gewoon omdat je aandachtig was tijdens de lessen en de onbewuste signalen van de juf kon oppikken. Zo wist je wat belangrijk was, wat de stokpaardjes waren van de juf. Met de lotto ligt dat anders. Ik ga ervan uit dat je die niet kan voorvoelen, omdat er onvoldoende informatie aanwezig is. Pas op het moment dat de grote trommels met de lottoballen draaien, komt die informatie vrij. Ik zou zeggen dat voor de toekomst sommige dingen al vaststaan en andere nog helemaal niet. Misschien omdat ik het ook een onaangename gedachte vind dat alles vandaag al zou vaststaan voor de toekomst.’

Dochter: ‘En stel dat je intuïtief reist naar de toekomst, papa? Je stapt in gedachten volledig een bepaald toekomstmoment in. Je gaat in de ervaring: je kijkt, luistert, voelt de sfeer van dat moment. In mijn fantasie kan ik me zo verplaatsen in de tijd naar het moment in de (nabije) toekomst dat de juf opnieuw de klas binnenkomt, genezen van haar operatie. En als ik dat nu doe naar het moment dat ze de examenvragen op de tafel legt en ik lees mee (lacht)?’

Papa: ‘Misschien kan dat, als je intuïtieve informatie juist is en niet gestuurd door je wens om je juf terug te zien. Maar stel dat je naar een toekomstmoment gaat en je ziet je juf niet binnenkomen, omdat ze niet geneest. Of naar een moment waarop je zus zich heel erg pijn doet? Of wanneer je poes of je beste vriendin onder een auto loopt. Kan je dan nog gewoon spontaan met je juf, je zus, je poes of je vriendin omgaan vandaag en morgen?’

Intuïtief voorvoelen kan interessant zijn, maar te veel weten wordt dan weer een last. En weten wat te gebeuren staat om het te veranderen is niet aan de orde. In de kwantumleer bestaat iets pas vanaf het moment

dat iemand het ziet. En als het toch mogelijk zou zijn om iets in het verleden of de toekomst te veranderen, ontstaan er weer andere onoplosbare paradoxen. Stel dat we de toekomst zouden kunnen voorspellen en veranderen, wat voor **een wereld zouden we dan creëren**? En willen je vrienden wel dezelfde wereld? Daarover zouden we nog wel een tijdje kunnen discussiëren! En als we niet overeenkomen, ontstaat er een magisch gevecht zoals in de romans van Rowling over Harry Potter en Voldemort. Maar laat ons die problemen verder in het gesprek en het boek maar oplossen. Voor vandaag hebben we een antwoord.'

Dochter: 'Intuïtie is een weten dat ontstaat uit subtiel, helder en scherp waarnemen. Dat kan door goed te voelen, zien en luisteren.'

Papa: 'Helemaal juist! En sommige mensen krijgen ook informatie uit geuren of smaken. Voor nog anderen vallen alle zintuigen samen. Ze "weten" uit een samenspel (of synesthesie) van zintuigen. In tegenstelling tot wat vaak gedacht wordt, is intuïtief weten niet tegenstrijdig met logisch denken. Integendeel. Om intuïtief te weten gebruik je net je logica. Je herkent patronen, zich herhalende gebeurtenissen. Een extra deel van de waarneming komt voort uit empathische intelligentie. Je voelt mee in je lichaam wat er gebeurt bij je gesprekspartner. En dan is er dat speciale intuïtieve bewustzijn dat soms zo magisch lijkt. Een direct weten, rechtstreekse kennis die opborrelt en een weten wat je eigenlijk niet kan weten. Al die aspecten kan je leren, verfijnen en verdiepen.'

Beste lezer,

Tijdens het doornemen van dit boek nodig ik je uit om niet alleen met je hoofd of je brein te lezen. Probeer je hele lichaam en zijn te betrekken in de betekenis van wat je leest.

Regelmatig zal na een hoofdstuk een oefening volgen, die ik 'meditatie' noem. Meditatie doet denken aan 'mindfulness' of 'transcendentie'. Ik gebruik het woord hier in zijn ruimste betekenis: meditatie of reflectie. Zo gebruikte de vader van het rationalisme, Descartes – de man van 'Ik denk dus ik ben' – dat ook. Interpreteer die 'ik denk' dan wel ruim. Voer ook de 'meditatie' niet alleen uit met je hoofd, maar ervaar en 'reflecteer' met je hele lichaam. De 'meditaties' zijn expliciet daarvoor bedoeld. Je kan helemaal in de ervaring opgaan. Het zijn relatief eenvoudige oefeningen die je niet fout kan doen. De ervaring in de oefening is 'uniek', wat wil zeggen: het is jouw unieke ervaring, en als je de oefening herhaalt, kan ze anders zijn. Herhaling geeft je de kans om dieper te ervaren. Oefening baart kunst en uiteindelijk slimme intuïtie!

Deel 1

**ZIEN, HOREN EN...
OVER SCHERP
INTUÏTIEF WAARNEMEN**

1.1

Ik leer open en vrij waar te nemen

Soms denken mensen dat ze hun ‘intuïtieve weten’ aanspreken als ze hun ogen, oren en andere zintuigen afsluiten. Grappig is dat. Ze zitten dan voor je en orakelen, met de ogen dicht, allerhande waarheden over jou. Dikwijls herken je ook wel wat ze zeggen. Maar zeg nu zelf, wie herkent zichzelf niet in: ‘Soms doe je je zelfverzekerder voor dan je eigenlijk bent.’ Of: ‘Je hebt in je jeugd dingen meegemaakt die jou nu nog altijd beïnvloeden.’

Toch hoor ik soms dingen die mij echt verrassen. Ik ken wel een paar mensen die precies de juiste vraag weten te stellen, alsof ze weten wat mij op dat moment bezighoudt. En hoewel ik sceptisch van aard ben, ken ik ook een paar mensen die met de ogen dicht iets over mij kunnen zeggen dat me diep raakt. Ze zeggen dan heel precies en met de juiste woorden wat ik niet wist over mezelf en toch onmiddellijk herken. Alsof ze precies dat verwoorden wat in mijn geest lag te slapen, wachtend om gewekt te worden. Dat het echt wel tijd is voor een nieuwe uitdaging, bijvoorbeeld. Soms zeggen ze dingen die ik niet wilde laten weten, dingen waarvan ik dacht dat ik ze kon verbergen voor mijn omgeving. Dat het niet zo goed gaat met mij bijvoorbeeld of dat ik een boontje voor iemand heb.

Hoe doen ze dat?

1.2 Horen, zien, voelen en intuïtief weten

Je intuïtie gebruiken betekent eerst en vooral scherp en breed waarnemen. Dat lijkt wat demystifiërend, maar wie scherp, neutraal en breed waarneemt, kan zeer veel informatie uit een omgeving of van een persoon oppikken.

Als jonge docent liet ik bij de start van het academiejaar mijn studenten Sociaal Werk een voor een hun naam hardop zeggen. Door je naam bewust en hardop te zeggen maak je jezelf aanwezig. Wat later in de les vertelde ik dat je, door goed te luisteren naar hoe een cliënt zijn naam uitspreekt, veel te weten komt over zijn relatie met zichzelf en met zijn vader. Telkens werd een aantal studenten knalrood. Die hadden goed opgelet.

Luister even naar jezelf als je je naam hardop uitspreekt. Hoe doe je dat? Hard of zacht? Geprononceerd of onduidelijk? Zeg je gewoon je naam hardop, of start je met: 'Ik ben...', 'Mijn naam is...' of 'Ik heet...'? Heb je de neiging om alleen je voornaam te zeggen of ook je achternaam? Zeg je eerst je achternaam en dan je voornaam of omgekeerd? Klinken beide even luid? En voor de getrouwde dames: gebruik je jouw eigen achternaam (van je vader) of die van je echtgenoot? En dan hebben we het nog maar over de klanken en wat je hoort. Hoe kijk je als je je naam uitspreekt? Staar je recht voor je uit? Maak je oogcontact? Of kijk je naar

beneden? Soms hebben we de indruk dat iemand zich schaamt voor zijn naam. De meeste mensen dragen nog altijd de achternaam van hun vader. Denk even na over wat dat zegt over je relatie met hem? Kan je in de wijze waarop je je naam uitspreekt het karakter van de relatie met je vader herkennen? Een onduidelijke uitspraak of het niet gebruiken van de achternaam zou op een getroebleerde relatie kunnen wijzen.

Natuurlijk spelen ook culturele gegevens een rol. Maar over het algemeen kunnen we zeggen dat de manier waarop iemand met jou in relatie gaat, spreekt, je de hand schudt, oogcontact maakt... ontzettend veel vertelt over zijn persoon. Deels heeft dat te maken met hoe hij zich voelt in de context van vandaag, deels met zijn verhouding met jou, deels ook met wie die ander in wezen is.

Je zou ieder mens kunnen beschouwen als een 'holon'. Het speciale aan een holon is dat in elk deel zich telkens opnieuw het geheel toont. Dat wil zeggen dat in elke uiting, elk gedrag, elk woord of elke lach van iemand, zijn hele zijn doorklinkt. Het is dat holistische basisprincipe dat ons toelaat om door goed en helder waar te nemen ook een sterke 'intuïtieve' waarneming te ontwikkelen. We zien meer dan een camera zou doen. Evengoed kan je elk individu benaderen als een deel waarin het geheel rondom hem gereflecteerd is.

Eigenlijk is optimaal en volledig waarnemen en dus intuïtief weten onze natuurlijke staat van kennis. Hoe kom het dan dat we die natuurlijke vaardigheid niet gebruiken en tegen onze natuur in informatie die voor het rapen ligt, negeren? Is het gemakzucht? Zijn we bang om beschuldigd te worden van bemoeizucht? Onwennig en angstig om afgewezen te worden als we iets doorzien? Zijn we bang om fouten te maken? Willen we onszelf niet laten kennen?